

ouders op hún plek, samen werken in de driehoek

Elke kind wordt geboren in een driehoek met een moeder en een vader, de allerbelangrijkste driehoek in een mensenleven. Alle ouders vertrouwen vroeg of laat hun kind toe aan professionals: dokters, leerkrachten en vele anderen. Zij vormen de derde hoek van de nieuwe driehoek. Hoe is het dan om een kind met een verstandelijke beperking te krijgen? Hoe groei je als ouder er naar toe dat dit kind in de toekomst elders gaat wonen samen met anderen huisgenoten zoals in dit geval in de Zonnehoe? Wat betekent loslaten? Voor ouders, maar ook voor begeleiders. Hoe werk je als ouders samen met de zorg voor die bewoners? Samen moet er een band ontstaan waarin je elkaar begrijpt en elkaar gevoelens herkent, dat is de basis. Het blijven praten daarover werkt dan ook heel verhelderend.

Alle zijden van de driehoek zijn gelijk

Het is de methodiek die beschreven staat in het boek "ouders op hun plek" geschreven door orthopedagoog Chiel Egberts. Eén van de motto's in het boek is: Zorg goed voor de bewoner; zorg nog beter voor diens ouders (moeder). Begeleiders zullen in gesprek moeten gaan wat de ouders belangrijk vinden en wat zij als professionals zien. Om van daaruit af te spreken hoe ze samen de jong volwassene bewoner ondersteunen. De methodiek wordt ook wel 'driehoekskunde' genoemd. De basis van de driehoek wordt gevormd door de ouders en begeleiders, ieder op hun eigen hoek. Bovenaan staat de bewoner. Uiteindelijk wil iedereen in de driehoek hetzelfde: een goed leven voor de mens bovenaan in de driehoek. De driehoek heeft gelijke zijden, dat betekent dat iedereen gelijkwaardig is en iets in te brengen heeft. Ieder vanuit zijn eigen hoek. Waar zouden de bewoners zijn zonder de steun van de ouders en familie? Tegelijkertijd is het fijn als je als ouder op bepaalde momenten in je leven kunt rekenen op professionals, die hun vak verstaan en zich met de ouders verbinden. En: wat is het heerlijk voor (inmiddels) de bewoners als ze de ruimte kunnen nemen zich te ontwikkelen en zichzelf te zijn, met als basis het vertrouwen van hun ouders en begeleiders.

Balans

Hoe houd je de driehoek in balans? De methodiek heeft een aantal prikkelende motto's voor begeleiders: 'Doe wat je belooft, liefst iets meer, liefs iets eerder. Geef eerlijk aan wat je wel en niet kan. Zo ben je betrouwbaar en kunnen ouders met vertrouwen de zorg overgeven.' Een motto voor ouders is: 'Voel, denk en spreek positief over de begeleider van je kind.' Daarmee geven de ouders een plek aan de begeleiders. Zo zal langzamerhand de ouder bewust worden dat er een derde schakel is gekomen in het leven van hun jong volwassene zoon of dochter, waar je rekening mee te houden hebt, want de (persoonlijk) begeleider doet iets met en voor je kind.

Mijn leven is van mij

Als laatste hebben ouders en begeleiders ruimte te maken voor de autonomie van de bewoners, die nu de Zonnehoe bewonen. Het motto van de jong volwassene luidt: 'ontwikkelen/puberen doe je zelf.' Dat wil zeggen dat ze zelf hun eigen ruimte mogen en moeten bevechten. Met vallen en opstaan en vooral binnen hun eigen mogelijkheden.

Het leven van de bewoners van de Zonnehoe is van hun. Zij leiden met elkaar nu een eigen leven. Soms is dat even slikken als ouder. Ze moeten het daar doen met de begeleiding, die steeds ervarener wordt en wij ouders doen een stap(je) terug. Het mooie is, dat je iedereen stapjes ziet maken en dat ze nog zelfstandiger willen worden. Dat is soms spannend. Als ouders hebben we met zijn allen natuurlijk veel respect voor hoe ze dat samen met elkaar doen. Zoals boven reeds vermeld het blijven praten met elkaar werkt dan ook heel verduidelijkend en zal stevast van belang zijn voor allen die de hoeken van de driehoek vormen.